

[Julin.]

slag og de konservative Mindretals Ændringsforslag og at stemme for det af Venstre stillede Ændringsforslag.

Prieme: Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte den højtærede Socialminister Ønsket om ved den nye Lærlingelovgivning at skabe en rolig Udvikling paa det omhandlede Omraade og ikke slaa noget i Stykker. Ministeren ønskede ikke at skabe et for vidtgaende Lovforslag hverken i den ene eller den anden Retning, og Ministeren udtalte Ønsket om stadig væk at bevare Lysten til at uddanne Lærlinge og tilsagde i øvrigt sin Villighed til Forhandling i det Udvalg, der maatte blive nedsat. Jeg maa for mit Vedkommende ligesom det ærede Medlem Hr. Julin sige, at den „Forhandling“, vi var Genstand for i det nedsatte Udvalg under den højtærede Ministers Tilstedeværelse, var en Forhandling af en, om jeg saa maa sige, noget ejendommelig Art, det var i hvert Fald en Forhandling, som jeg for mit Vedkommende ikke i den Tid, jeg har været Medlem af Rigsdagen, har oplevet Mage til. Om nogen Forhandling var der ikke Tale, jeg syntes i Virkeligheden, at det var ganske upaa-krævet baade at ulejlig den højtærede Minister og at ulejlig Udvalget. Ministeren kunde bare have sendt os et Par Ord, hvor der stod Ja og Nej, 9 Gange Nej og 3 Gange Ja, hvor det drejede sig om de Ændringsforslag, vi havde optaget af de Ændringsforslag, der i Forvejen var stillet af Flertalspartierne.

Jeg beklager ligesom den ærede Ordfører Hr. Leonhard Hansen, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed mellem Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti om Lovforslaget. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg baade her i Salen og andetsteds har givet Udtryk for, at det var vort Ønske at komme til at medvirke ved dette Lovforslag, at komme til i nogen Grad at præge Lovforslaget, til Gavn ikke alene for Lærlingene, men ogsaa for de Læremestre og de selvstændige erhvervsdrivende, som nu engang uddanner Lærlinge. Paa et givet Tidspunkt var jeg ogsaa af den Opfattelse, at det virkelig skulde lykkes os, men ved Samraadet med den højtærede Minister var jeg nok klar over, at „her lades alt Haab ude“, som det hedder. Jeg tror, at man fra Regeringspartiernes Side begik en formel Fejl, idet jeg tror, at vi i Udvalget skulde have optaget en Forhaandsdrøftelse af de af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag, inden

Ministeren kom til Stede og blankt nedsablede dem praktisk talt alle sammen.

Jeg maa maaske gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Julin, at Aarsagen til, at Ændringsforslagene fra Det konservative Folkeparti lod vente lidt længe paa sig, var, at vi ikke var rigtig klar over Formuleringen af Lovforslagets § 12, 3die Stykke; vor Formodning om, at vi ikke rigtig forstod denne Lovparagraf, har da ogsaa vist sig rigtig. Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, redegjorde ved første Behandling for, at det ærede Medlem fuldkommen havde misforstaaet Formuleringen af § 12, men jeg maa erkende, at det ærede Medlem i Dag i sin Tale redegjorde for det, men det har i hvert Fald krævet ikke mindre end 70 Linier i Betænkningen at redegøre paa en nogenlunde tydelig Maade for Meningen og Hensigten med Formuleringen af denne Paragraf. Dette er, som sagt, Aarsagen til, at vore Ændringsforslag fremkom saa sent, vi ønskede først en Klaring paa det omhandlede Omraade, som efter vor Opfattelse var særdeles vigtigt.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at vi fra konservativ Side ønskede, at Gartnere skulde udgaa af Lovforslagets § 1. Aarsagen hertil er imidlertid ikke, som man vil se af de Bemærkninger, vi har gjort til vort Ændringsforslag, den, at vi ikke ønskede, at der skulde gælde ulovordnede Regler ogsaa for Gartnere, men Forholdet er det, at det er uhyre vanskeligt at bestemme, hvad er en Gartner, og hvad er ikke en Gartner, og derfor har vi ment det ret og rimeligt at foreslaa at anmode den højtærede Minister om at fremsætte et særligt Lovforslag for de jordbrugende Fag, som ogsaa Gartnere falder ind under. Da denne Udvej ikke syntes farbar, søgte vi i Udvalget, for at vise vor gode Vilje til Samarbejde, at finde en nærmere Definition af, hvad man forstaaer ved Gartnere. Vi kunde have tænkt os en Formulering gaaende ud paa, at man ved Gartneri kun forstod det Erhverv, der drives, om jeg saa maa sige, industrielt, Drivhusgartneriet. Men der var ikke paa dette Omraade, saa lidt som paa andre Omraader, nogen Mulighed for Forhandling, vi mødte blank Afvisning.

Ministeren redegjorde ved første Behandling for de faglige Udvalgs og Lærlingeraadenes Betydning og for den Myndighed og Kompetence, der nu blev givet disse Organer, og jeg maa sige, at ud fra den Erfaring, jeg har med Hensyn til Lærlinguddannelsen, sympatiserer jeg med de Bestemmelser, som her indføres. Jeg maa i